

26.6.05

אמנואל בן-יוסף
שלום.

קראת את שירך "כח-תורה" שהגשמיים דגמון
אסני כמה שבועות, והוא מצייר לי בדיוק. ובדקבלנו כגבול
שיר גזני מרוב אהבה אשתי אשיר, בגובה.

מתנה.

גם אני, אמנואל,

בבילוי ולצה

הכתי לראי מתנה

ליום האהבה:

עיקר בד קטן יקר

אשר בו

אל-מתחמת היפוא

מכיסך בד נרד

אם הלבוש-הוא

תפיה כים טוא,

יופיו בלתי-זפן

קישטיו בסרט

אנזומה

אברוקים

ובתנו אצלך

במזירה.

ש-פנה -

וגרבה לך הכתה.

אבל

הוא לול מתנה אל-השקירה

ולא כאתה אל-המתנה.

אם כן אשקד היקר

ולא כמזכה לה מתנה.

ימים לבדו

ובמתנה נשאתה סגורה

במזירה

דוממה, לבדה.

ושניה רבוא

שמרתי אני

אל-המתנה

אצלני במזירה

מבוא

כי לול נכונה.

אוישך אהבה

(נהבן דב ירושלים)

